

Dievča z vody

Prvá kapitola

„Naša dedinka Ostronovce je veľmi malá a tento svet zas veľký. Toto je svet za dúhou a žijú tu fascinujúce zvieratá a ľudia. No sú tu aj obyčajní ľudia ako my. Ľudia a čarovné bytosti tu kedysi žili priateľsky a pomáhali si. Až raz v jednu temnú noc sa všetko pokazilo. Čarovné bytosti zaútočili na ľudí a mnohí ľudia prišli o domovy alebo o život hrozným spôsobom. Čarovné bytosti to však robili len zo zábavy. A tak kráľ Rudeus 5. začal vojnu s čarovnými bytosťami... A vyhral ju. Každému jednorožcovi dá odrezat' roh a dáva ich ťažko pracovať do baní alebo na mäso, čarodejnice sa upaľujú na hranici a víly sa vešajú ako ozdoby napr. na retiazku. Mnohé čarovné bytosti si zachránili život tým, že utiekli do temných lesov, ale väčšina také šťastie nemali. Keď sa narodí dieťa s magickými schopnosťami, rodičia ho odnesú do lesa napospas osudu. Takto môžu mať aspoň nádej, že ich dieťa prežije,“ rozprával pán Bodaus svojim deťom, „aj keď malú. Všetci však vieme že čarodejníctvo je niečo, čo treba zo sveta odstrániť. A to si zapamätajte. Musí to vedieť každý normálny človek!“ „Oci, a čím sa živia tí čarodejníci? Jedia to čo my?“ spýtala sa jeho dcéra Anna. „Hovorí sa,“ začal pán Bodaus, „že čarovné bytosti najprv vycicajú krv svojej obete a potom ju zožerú celú.“ Všetky štyri deti vyzerali vystrašene, a tak sa slova ujala ich tehotná mama: „Nemusíme sa báť. Kým je kráľom kráľ Rudeus, nič nám nehrozí a navyše sa netúlame po lesoch.“ „Áno, mami.“ „No, deti a teraz nechajte mamku nech si oddýchne,“ povedal Bodaus a pobozkal svoju ženu na pusku, „a ak budete vymýšľať unesie vás zlá čarodejnica!“ Keď uložil deti, podišiel k svojej žene: „Ako sa má malé?“ „Dobre. Je to bojovníčka. Deti si s ňou budú rozumieť.“ „S ňou? Ako vieš že je to dievča?“ „Proste to tuším. Je to materinský inštinkt,“ odvetila. Ešte v tú noc Bodausova žena porodila dieťa. Bolo to dievčatko ale bolo... Iné. Namiesto vlasov jej stekali dlhé pramienky vody, šaty mala z padajúcej vody a aj oči mala modré ako voda. Všetko, čoho sa dotkla, bolo mokré. A bola krásna. Ale preboha! Ona bola magická! Pán Bodaus skoro odpadol, keď svoje dieťa uvidel. Ale rýchlo sa spamätal a podplatil pôrodnú babicu, len aby nič nepovedala. A tak zobrali dievčatko do lesa. Jej mama a otec plakali, ale nemali inú možnosť, museli dcérenku odniesť do toho strašného lesa. Dúfali, že svoje dieťa ešte niekedy uvidia. Deťom povedali že ich sestrička zomrela. A tak tam nechali to nemluvniatko napospas osudu. Nedali jej ani len meno. A tam ju našiel kentaur Doren, ktorý ju vychoval a nazval ju Anay. Zobral si ju preto, lebo vedel, akí sú ľudia krutí. Hoci deti nikdy nevychoval, zľutoval sa nad tým úbožiatkom. „Neboj sa, maličká. Už je dobre, už ti nikto neublíži. Som tu s tebou. Neplač,“ hovoril jej, keď si ju k sebe bral. Zaviedol ju do veľkej jaskyne, kde sám býval

a vychoval ju s láskou. Dievčatko rástlo a rástlo do krásy. V jaskyni nebýval okrem nich nikto, teda ak nerátame jednorožca Bona. Ten bol jej najlepší kamarát. Často sa spolu hrávali. Teda, ak niečo práve nerobila. V jaskyni toho bolo veľa na práci, ale jej to netrvalo dlho. Napr. nemusela chodiť po vodu, stačilo jej do vedra proste strčiť ruku. No najradšej jazdila na plachých a krásnych jednorožcoch alebo na drakoch. Divokých drakoch. Keď jej vzduch šľahal do tváre a vlasy viali vo vetre. A veľmi dobre strieľala z luku. V lese sa bez toho nedalo prežiť. A raz, keď jazdila na drakovi vo vzduchu, všimla si niečoho podivné. Niečo sa pohybovalo medzi stromami. Myslela si, že je to netvor. Vysadla a zakrádala sa pod papradím. Bola už blízko a tak vytasila luk a šíp. Pripravila sa. Postava sa otočila: „Kto si?“

Druhá kapitola

„A kto si ty?“ spýtala sa Anay a premerala si neznámu. Bolo to plavovlasé dievča, pestrofarebne oblečená. „Ja som Gerda,“ povedala milo, „a ty?“ Vidím že aj ty si magická... Ale, čo si? Ja som čarodejnica.“ Anay to trochu pomohlo, ale Gerde aj tak neverila. No na jej otázku nedôverčivo odpovedala: „Ja som Anay. A... čo som? Čo si tým myslela?“ „Netáraj mi, že nevieš kto si. Pod' za mnou!“ povedala Gerda a zmizla. Len tak, z ničoho nič. „Kde si? Neodchádzaj, nechcem byť znova sama!“ kričala za ňou Anay. Vtom sa Gerda z ničoho nič zjavila: „Neodchádzam ty trúľo, len som si zobrala jednu knihu.“ „Aha. Akú?“ „Nooo, chcela som zistiť akú máš mágiu,“ povedala a nalistovala stranu stodva. „Takže, ak si „morská panna,“ vstúp do vody a mala by si sa na ňu zmeniť. A ak si „dievča z vody“ mala by si s vodou vedieť čarovať. No, skús to!“ vyzvala ju Gerda. Anay sa nadýchla a predstavila si rieku. Obrovskú rieku s obrovským vodopádom, počula šum vody a videla veľké vlny. A vtom sa to stalo. To, čo si predstavovala, sa objavilo. Dokázala to! „Výborne! Takže nevyzeráš ako z vody len tak pre nič za nič. No, a teraz ti ja predvediem moju mágiu.“ Gerda sa nadýchla a za niekoľko sekúnd plávali v jazere ryby a okolo krúžili vtáky. Bolo to úchvatné. Anay potom vyčarovala dážď a Gerda zas vyčarovala most nad jazerom. Anay potom zobrala svoju kamarátku a skočila spolu s ňou do vody. Dievča zapíšťalo, ale nespadlo do studenej vody, ako čakalo. Namiesto toho kráčala na vode vďaka Anayinym schopnostiam. „To je super! No a teraz môžeš svoju mágiu trénovať. So všetkým ti pomôže táto kniha. Je v nej všetko a nezabudni, trénuj, trénuj a trénuj. Zajtra sa uvidíme, presne o tej istej hodine a ty mi povieš, ako ti to ide dobre?“ spýtala sa Gerda. „Dobre,“ prikývla Anay. „Takže zajtra!“ povedala a zmizla. „Tak ahoj,“ zašepkala Anay a pobrala sa domov. Cestou rozmýšľala o svojej mágii a novej priateľke. No a keď dorazila trénovala. Napr. vyčarovala vriacu vodu do čaju alebo privolala a odvolala dážď. S Gerdou sa stretávali často a obe trénovali svoju mágiu. Obe sa zlepšovali a navzájom si pomáhali. „Skús sa viac sústrediť,“ poradila Gerde, Anay a vyšlo to. A tak si pomáhali. Až raz Gerda vnukla Anay geniálny nápad: „Čo keby si vytvarovala z kvapiek napríklad draka a oživila by si ho.“ „Myslíš, že je to dobrý nápad?“ „Áno. Musíš sa predsa zlepšovať. Či nie? A ja si myslím, že už si nato pripravená,“ usmiala sa Gerda. To Anay pomohlo. A tak privolila: „Skúsím to. Ale nemyslím že to vyjde.“ „Určite ti to vyjde. Hlavne sa neboj.“ Anay prikývla a začala kúzliť.

Tretia kapitola

Privolala dážd' a čoraz viac približovala kvapky k sebe. Vznikla z nich obrovská bublina, a Anay ňou kúzлами vo vzduchu začala triasť. Bublina sa začala formovať. Odrazu sa z vody vynorila krásna postava. Žena bola celá modrá a mala strašne priateľské oči. Anay niekoho veľmi pripomínala, ale nevedela si spomenúť koho. A tak tam len stála a pozerala na postavu. „Čo si želáte pani?“ prehovorila žena. Anay od prekvapenia skoro zletela do vody. „Ty vieš rozprávať?“ „Áno.“ „A ako sa voláš?“ Opýtala sa Anay. Žena sa na ňu usmiala: „Ty asi nechápeš, čo sa stalo. No tak ja som Leila a stvorila si ma ty. Vďaka tebe žijem a preto ti vždycky budem pomáhať. Žijem svoj život, ale keď ti bude najhoršie, budem pri tebe stáť a pomáhať ti. Viem toho totiž veľa,“ povedala a žmurkla na ňu „svojou mocou vieš vytvoriť veľa. Nezabudni na to. A keď o do mňa budeš niečo potrebovať, príď sem. Dobre?“ spýtala sa. „Áno,“ odpovedala Anay. Leila bola veľmi milá a múdra, to bolo vidieť na prvý raz. Leila vošla do svojho vodného domu. Vzápätí sa však vynorila aj s dvoma príveskami: „Toto noste pri sebe stále. Zavoláte ma tým. Ale s týmto ma volajte iba v kritických situáciách.“ Dievčatá si prívesky zobrali a vykročili domov. Ale vtom... „Vedeli ste že vás mohol hocikto vidieť, však?“ Gerda sa s nechutťou obrátila na chlapca: „A ty si vedel že mudrlantstvo vedie k zblázneniu toho, kto ho robí, však?“ Chlapec sa uškrnul: „A ty si vedela, že hony na čarodejnice sú časté? Prečo ma to neprekvapuje dve nemehlá spolu. Keby ste totiž niečo vedeli - čo určite neviete - nekúzlili by ste tak blízko ľudských obydlí. Nenapadlo vám, že by na vás mohli usporiadať lov?“ povedal a zatváril sa premúdrelo. „Chceš nám ešte niečo povedať alebo nás poctíš svojím odchodom! Ani ťa nepoznám a ty už mudruješ,“ vyhrkla Anay. „Zato ja ťa poznám. Gerda o tebe hovorí každému, koho stretne,“ obrátil sa na Gerdu, „Popy mi tím píli uši. Aj tak by som ju porazil!“ Ešte slovo Jayden a...“ „A čo?“ Zrazu sa na seba vrhli. Jayden na ňu posielal mäsožravé rastliny a Gerda vrhala kúzla. Anay na nich poslala spříšku – aby ich upokojila – a dievča, ktoré bolo na druhej strane, urobilo ľadovú stenu a podišla k Gerde: „Gerda mohla si si ublížiť! Nestojí ti za to, ale aj tak som rada, že si sa mu postavila.“ „Popy! Predstavujem ti moju kamarátku Anay,“ obrátila sa k Anay, „Anay toto je moja sestra Popy. Inak vybavila si to Popy?“ „Čo ti poviem, som proste úžasná...“ „Haló ja tu stále trčím v stene!“ zakričal Jayden. „Ups! Prepáč!“ zakričala a zrušila kúzlo, „Každopádne Anay, bola si pozvaná na našu školu.“ „Ehm, a kedy začne?“ spýtala sa Anay. „Zajtra!“ vyhrkla Gerda a všetci zmizli.

Štvrtá kapitola

Anay stále vrtalo hlavou, že nikam nepôjde. Ved' ako by mohla, keď nevedela, kde tá ich škola vlastne je a čo si má zo sebou zobrať. No nad ránom ju Doren zobudil že prišla Pani En Gollová. „Kto je to?“ spýtala sa unavene Anay. „Ach dieťa, tej ďakujeme za svoje životy. Ona nás chráni pred ľuďmi,“ povedal, „je veľká česť, že bude tvojou učiteľkou. Musíš sa správať slušne.“ „Dobre,“ povedala. Upravila sa a prišla privítať pani En Gollovú. Pani En Gollová bola vysoká a štíhla a bola krásna, no mala na tele stopy po boji. S milým úsmevom sa k nej otočila a povedala: „Pod' dieťa, nehanbi sa. Prišla som sem preto, lebo som sa ťa chcela opýtať, či by si nechcela nastúpiť do mojej školy. Máš totiž veľmi zriedkavú mágiu, ktorú by si mohla rozvíjať. Je veľa detí, ktoré majú magické schopnosti, ale nevedia ich využívať,“ podala Dorenovi papier, „tu je o tom viac informácii. Ak súhlasíte podpíšte to.“ Doren pozrel na Anay, ktorá prikývla a podpísal ho. A tak zaviedla Pani En Gollová Anay do svojho koča. Ale nikto nebol do koča zapriahnutý: „Ehm, kto je do toho koča zapriahnutý? Nikoho tu nevidím,“ opýtala sa Anay. „V tomto koči sú zapriahnutí ťnľetidiven, tvorovia ktorý bežia päť krát rýchlejšie, ako najrýchlejší kôň a sú neviditeľní.“ Za pár minút boli pri škole. Tá škola bola obrovská, no najlepšie bolo, že uvidela Gerdu a tak sa rozhodli všetko preskúmať. Ďalšia bezva vec bola, že mala vlastnú izbu. V jej jaskyni bola len jedna miestnosť, takže s Dorenom museli spať spolu. Bola tu dokonca obrovská jedáleň a veľa jedla. No a bolo tu aj kopy detí a hneď uvidela Popy a Jaydena.

Pokračovanie nabudúce...